

‘We denken tegenwoordig te veel in vakjes.’

Alex Callier over ‘LOOKING FOR STARS’, ofte Hooverphonic anno 2018

‘Oorspronkelijk wilde ik dit jaar drie albums uitbrengen: een Morricone-achtige soundtrack, een triphopplaat, en een poppy funky collectie. Zo ben ik ook beginnen schrijven. Maar Luka Cruysberghs, onze nieuwe 17-jarige zangeres, vond dat ik oubollig bezig was. Ze vond dat we Spotifygewijs alle toffe nummers van de drie verschillende platen moesten selecteren, en er een eigen playlist mee moesten maken. Voor mij was dat niet zo evident. Langs de andere kant: ‘Deju Vu’ van Crosby, Stills, Nash & Young is nog altijd een van mijn favoriete platen aller tijden, en dat is ook een amalgaam van nummers. Dat is een eclectisch geheel van vier getalenteerde songwriters, met de stem als bindende factor. Na het eclectische “In Wonderland” had ik meer zin een iets coherentere plaat maar uiteindelijk moest ik toegeven dat die variatie nu eenmaal deel uitmaakt van wie we zijn. Ik luister nu eenmaal zelf graag naar eclectische platen. Een plaat in een en dezelfde vibe kan behoorlijk saai zijn.’

Alex Callier is in zijn nopjes. En terecht. ‘Looking for Stars’ biedt met leadsingle ‘Romantic’ vintage Hooverphonic à la ‘Anger Never Dies’ voor de fans van John Barry, maar bevat evenzeer de bezwerende, ongrijpbare elementen die ‘Pink Fluffy Dinosaurs’ of ‘Jackie’s Delirium’ tot fanfavorieten van de vorige platen maakten. ‘Looking for Stars’ zwalpt tussen triphop, James Bond, funk en geprogrammeerde tracks. ‘In de sixties had je enkel singles, die nadien gecompileerd werden op een plaat. ‘The White Album’ was ook speciaal: het rockende ‘Helter Skelter’ naast het folky ‘Rocky Raccoon’. We denken tegenwoordig te veel in vakjes. In een ideale wereld stelt de luisteraar zelf zijn playlist samen.’

Met Luka Cruysberghs heeft Hooverphonic goud in handen. Een nieuwe zangeres, maar een vertrouwd geluid: ‘Luka is integraal in het verhaal, ze is niet zomaar ‘de volgende zangeres’. In zekere zin kiest haar stem welke nummers we live zullen brengen, want je luistert naar wat een stem dicteert. Luka is gecast op het feit dat ze veel verschillende Hooverphonictracks aankan.’

Het titelnummer en ‘Uptight’ hebben het meeste hitpotentieel, en zijn *the obvious singles*. ‘Uptight’ biedt dikke 80s funk, en is ideaal dansvloermateriaal, maar het is nooit exacte wetenschap. Wat Callier betreft, kunnen ‘Paranoid Affair’ of ‘Concrete Skin’ zelfs nog grotere hits worden: “Paranoid Affair’ is de perfecte combinatie tussen catchy melodie en dreigende melancholie. ‘Sleepless’ is misschien te donker voor de radio. Vandaag moet het allemaal happy

en fun-fun-fun zijn. Je mag tegen je vrienden ook niet zeggen dat je je vandaag wat minder voelt. Maar ik ben erg tuk op het nummer. Die dualiteit is dikwijls aanwezig in onze nummers. Met zwarte humor kan je immers nog wat binnensmokkelen. 'Romantic' is geen romantisch nummer, maar op het eerste zicht is het dat wel. 'We're looking for stars, but we only find sugar', heeft in zijn problematiek ook een ironische kant. Het is op een bepaalde manier ook grappig om een zorgeloos, vrolijk, 17-jarig meisje 'I'm a horrible person' te laten zingen terwijl het voor sommige mensen bittere ernst kan zijn. Het is een van Luka's favoriete nummers om te zingen.'

'Feathers & Tar', een iconisch beeld uit de cowboysfilms, drijft op een perfecte triphopbeat en kan daardoor als een spirituele sequel op 'Jackie Cane' beschouwd worden. 'Absoluut, dat nummer is mijn ode aan country en Morricone. Tekstueel is het een vreemde eend in de bijt, een echt verhaaltje verteld in de derde persoon. Ik heb altijd een grote voorliefde voor cowboynummers gehad. *Give me Lee Hazlewood any day, please.*'

Elke Hooverphonicplaat bevat wilde zijsprongen, maar toch slaagt de band er steevast in om met een groot publiek te connecteren. 'Daar ben ik het meest fier op. Al twintig jaar zijn we actueel. Op Crammerock speelden we '2 Wicky', 'Eden', 'Mad About You', 'Amalfi', 'Badaboum' én 'Romantic'. Allemaal nummers die de mensen willen horen. Een setlist opstellen, is altijd verliezen, want sommige mensen hopen op hun favoriete nummer. *L'embarras du choix*. Kill your darlings, helaas. En de gemiddelde concertganger wil ook enkel hits. Quasi niemand zit te wachten op 'Norwegian Stars', ook al blijft dat een van mijn persoonlijke favorieten.'

Callier sluit niet uit dat hij ooit bewust een plaat zonder singles maakt, puur voor de fijnproevers omdat dat via streaming sites nu eenmaal gemakkelijker wordt. Daarvoor bouwde hij vorig jaar ook zijn nieuwe studio om nog onafhankelijker te zijn. Voor het zover is, heeft hij met 'Looking for Stars' een strakke collectie onvervalste, onversneden Hooverphonic *goodness* gemaakt. In november in a record store near you, op CD, download, streaming, vinyl en cassette.